

KDYĀ½ JĀ• HO TAAAK MILUJU ...

ĀšterĀ½, 30 listopad 2021

ProchĀjzela

jsem Kudlankou, dotazy z poradny, a naĀjla jeden, psanĀ½ cca pĀ™ed patnĀjcti lĀ©ty. MyslĀ-m, Ā¾e je to dost stĀjĀ© tĀ©ma, protoĀ¾e zrovna pĀ™ed dvĀ›ma dny se mi s podobnĀ½m trĀjpenĀ-m svĀ›Ā™mila v parku jedna pudlĀ-kovĀj paniĀ•ka. To, co vyprĀjvĀ›la, se prĀjvĀ› odehrĀjvĀj a je tĀ©mĀ›Ā™ totoĀ¾nĀ© s nĀjsledujĀ-cĀ-m dotazem. NemyslĀ-m, Ā¾e bych na svĀ© tehdejĀjĀ- odpovĀ›di cokoliv mĀ›nila. Tehdy se pak rozvinula docela ostrĀj debata Ā€“ tak tĀ™mĀ›ba vĀjs to dnes takĀ© zaujme. ZajistĀ© by mne zajĀ-malo, jak to pak dopadloĀ€! Inu, Ā•tĀ›te:

Po rozchodu se

svĀ½m exmanĀ¾elem jsem se snaĀ¾ila tĀ™i roky se uklidnit a dĀjt si vĀje do poĀ™Ājdku pro novĀ½ zaĀ•Ājtek. Je mi 42 let a jsem prĀjvĀ› doma s tĀ™Ā-letĀ½m synem; tak moc Āasu na nĀ›jakĀ© seznamovĀjnĀ- nemĀjm.

Jednou sem

v noci brouzdala po netu, naĀjla seznamku a Ā™Ā-kala si, Ā¾e kdyĀ¾ nic, tak si alespoĀ^ popovĀ-dĀjm... Po pĀjir dnech nĀ›jakĀ© vzkazy - a jeden mne zaujal. Po pĀjir e-mailech jsme se dohodli, Ā¾e bychom se mohli potkat a pĀ™ed VĀjnocemi se seĀjli. KdyĀ¾ jsem ho vidĀ›la, tak mi hlavou prolĀ©tlo: holka, do Āeho to lezeĀj, je to mladĀ½ kluk - nĀ© pro tebeĀ€! MĀ›la jsem s sebou synka, jelikoĀ¾ jsem nemĀ›la hlĀ-dĀjnĀ- a tak jsem byla i dost nervĀznĀ-. Ale vĀjechno dopadlo bĀjjeĀ•nĀ›, jĀj cĀ-tila, Ā¾e nervozita je pryĀ• a Ā¾e se mi s nĀ-m moc dobĀ™e povĀ-dĀj, pĀ™iĀjlo mi, jako bychom se znali bĀ›hvĀ- jak dlouho.

Nu, pokračĀ•ovalo to, choval se bĀjjeĀ•nĀ›,

jeĀjtĀ› jsme se pĀjkrĀj setkali a pak si psali. A je pravda, Ā¾e mne zaujal a zaĀal pĀ™itahovat. Den pĀ™ed silvestrem jsme se dohodli, Ā¾e pĀ™ijedu, pokud budu moci a budu mĀ-t hlĀ-dĀjnĀ-. Dlouho a moc jsem pĀ™emĀ½Ājlela, ale nakonec jsem si Ā™ekla, Ā¾e aĀ¥ to dopadne, jak to dopadne, chci ho a lĀjkalo mne to.

To, co se stalo,

mi vyrazilo dech, proĀ¾ila jsem s nĀ-m krĀjtnou noc plnou vĀjĀjnĀ› a vzruĀjenĀ-. Nic takovĀ©ho jsem pĀ™ed tĀ-m nezaĀ¾ila. PĀ™iĀjlo mi, jako bychom se znali hodnĀ› dlouho, ta souhra v milovĀjnĀ- byla tak krĀjtnĀj, Ā¾e se to ani popsát nedĀj. RĀjno jsem se rozlouĀila, a kdyĀ¾ se zeptal, zda se uvidĀ-me, Ā™ekla jsem moĀ¾nĀj, polĀ-bila ho a odeĀjla. Psali jsme si chvĀ-lemi dĀjl a po NovĀ©m roku se zase vidĀ›li. A pak to bylo jednou ano, jednou ne - a jĀj se s nĀ-m rozeĀjla. OvĀjem po nĀ›kolika dnech jsem zjistila, Ā¾e mi ĀjĀ-lenĀ› chybĀ-Ā€! Napsala jsem, odepsal, jela jsem za ním, a zase to nĀjdhernĀ© milovĀjnĀ-.

Ale obĀas jsme se e-mailem pohĀjdali a jĀj ho poslala nĀ›kam, nebo obrĀjcenĀ›. On mi i pĀjkrĀjt Ā™ekl, Ā¾e mne mĀjm moc rĀjd, ale Ā¾e se bojĀ- nabĀ-t si hubu. NerozumĀ-m mu, ale asi ho miluji. Je to po dlouhĀ© dobĀ› ĀlovĀ›k, s kterĀ½m mi bylo moc dobĀ™e a to nĀ© jen v posteli. No, takhle to pokračĀ•ovalo aĀ¾ do teĀ•. NevĀ›Ā™mila jsem, Ā¾e pokaĀ¾dĀ© je to tak vĀjĀjnivĀ©, a kdyĀ¾ jsem z jeho Āost zaslechla pĀ™i milovĀjnĀ-, jak mne oslovuje milĀjĀ•ku, jezdil mi mrĀjz po zĀjdech, pak se zeptal, jestli zĀstanu do rĀjna a jĀj Ā¾e pokud chce, zĀstanu. ChtĀ›l. PĀ™ituil se ke mnĀ› a usnul, jĀj nemohla, pĀ™emĀ½Ājlela jsem jak dĀjl a co dĀjl.

CĀ-tila jsem Ā¾e ho

chci, Ā¾e bez nĀj nemohu bĀ½t, ale rozum mi Ā™Ā-kal, Ā¾e to nemĀ-Ā¾e vyjĀ-t, Ā¾e vlastnĀ› nic moc o nĀ›m nevĀ-m a Ā¾e mne nepustil dĀjl, jak do svĀ© postele. Odjela jsem

ještě v tu noc a doma si otevřela vno a poslala mejl, kde jsem se mu snažila vje vysvětlit, proč odjezd, ale byla jsem se ráina, že to nerozhodám a zaanu brešet.

A pak za pãr dn napsal, že se v jeho životě objevil někdo, kdo je moc fajn a že to nechce pokazit a že si dovede představit vedle něj fungovat. Slzy mi tekly jako voda z kohoutku, ale myslela jsem, že to tak bude nejlepší. Tak jsem se s ním rozloučila, popřála mu hodně štěstí, a že mu v cestě štěstí nebudu. Dala jsem si ho do ignorovaného, smazala veškeré kontakty na něj a vyhodila vše, co by mi ho připomínalo. Pořád jsem si předkala: najdeš si někoho, kdo bude lepší, ale nedať se mi na něj zapomenout.

Ale stejně to pokračovalo. Napsala jsem po pãr dnech, že ho musím vidět, že bych přijela. Nehodilo se mu to, ale po pãr dnech napsal, že mám přijet, že opravdu ten den nemohl, ale dnes! A tak to je jak na houpačce, jednou zoufalství, jednou blaho. Vím, že tento vztah nemá budoucnost a že bych měla vyskočit z tohoto vlaku, ale nevím jak.

Je mi hrozně, nevím co dělat, nemohu si pomoci. Nic mne nebaví, stále přemýšlím. Co a jak. Pomáhá mi nějak se z toho dostat? Pomoz mi, prosím, Danielo. Miluji ho, ale myslím, že je to jednostranné, moc mne zraňuje, když neodpovádá a nechává mě v nejistotě, ale zase když jsem v jeho blízkosti, tak je mi nãdherně.

Nevím, co mne k němu tak přitahuje, já se celá rozklepu, jen když si na něj vzpomenu. Tak si přikážím, proč je mi tak těžko, jen když vzpomenu, proč mu musím psát? Je snad tisíc proč, ale žádný odpoví. Prosím pomoz..

Předem Ti děkuji,

KAMILA

ODPOVĚŠ:

Milá Kamilo,

Na jednu stranu tě mohou lidi litovat, na druhou ti i závidět. Protože ne každá dívka prožije opravdu tak velkou vášně. Ano, ve vašem případě se opravdu feromony zase jednou vyřádily. Bohužel, tebe ten oheň spaluje, a mohl by ti být těším nesměrně nebezpečný. Ale naštěstí si to uvědomuješ, chceš proti tomu něco udělat, to je věc ne chvilýhodně. Než přikážím, že je to zrovna věc-zstavím- rozumu, protože jak vidno, rozum to prozatím ještě přežije.

A co ti poradit?

Moje rada, jak už jsem přirkrájit napsala, je poněkud neortodoxní.

Nebudu ti radit

ostrý, zachovat chladnou hlavu, najít si koně-ky, kamarádky, jezdit s chlapečkem po většinou letech. Protože to bys nejspíš nezvládla. Hlavou ano, ale tělem ne. Takže ti poradím, jak odloučit chytřejší hlavu od zmateného těla. Ovšem tak, abys zůstala pákně živá.

Přestávej

v nejméně uvažovat o tom, že by tenhle mláděček mohl být jednou tvůj. Tvůj zcela, snad i až papá-rově. Ale naopak si představ sebe, dejme tomu tak za dvacet, třicet let, jak sedíš u televize, popř. jsi káfo-ko a vzpomínáš na něj, jak ty až noci plně vchně. Kdybys se tebe opravdu překonal, překlá si jmytec a skutečně to

